

STÍN II.

Nevím, kdo jsi. Lepíš se na paty, čelo se mi rosí, tak trochu začínáš mě, jak to nazvat slušně, a to mám lidi rád.

Nevím, kdo jsi. Někdy ruka ruku ždímá a těžko říct, která z nich je Klíma a která plagiát.

- - -

Co to víno, lásko? Co ten krásný pohár?

Tady ho mám uchopit, abys na skle mohla zkoumat otisky mých prstů?

Tady si klekni a slib mi, že ho nedopiješ, až se zvednu a odejdu.